

ziekenhuis

zijn duizelingen.

Tussen het sfeervolle scheepshout krijgen zijn verzameling cactussen en de vissen in het aquarium plotse-ling iets warmbloedigs. Terwijl Ver-malen koffie zet en de was voor hem ophangt, sorteert Geense de pillen die hij straks allemaal moet inne-men. “Ach ja. Het worden er steeds meer.” Hij zegt het niet droevig of bang, maar met kalme berusting. De woonboot deint een beetje, zo-als hij zelf ook steeds meer deint. Als hij opstaat, moet hij zich vasthouden aan een kast. Duizelingen als gevolg van zijn hartkwaal. “Maar ach ja. Het hoort er allemaal bij.”

Intussen loopt Nietvelt met me-vrouw Homan naar de polikli-niek, afdeling oncologie, waar ze voor haar vertrek nog langs moet. Met haar handen in haar schoot zit ze in de wachtruimte en memoreert de keren, ook de onschuldige uit an-dere decennia, dat ze in het zieken-huis lag: “Blindedarm, keelontste-king, kastje in mijn borst...”

En nu die ellendige stoma, nadat ze eerst wekenlang haar bed in en uit was geweest.

Heel naar, maar eigenlijk is het niet wat haar werkelijk raakt. “Mijn man. Ik ben er nog steeds niet over-heen,” zegt ze met pijn in haar ogen.

“Hij was al een tijdje niet goed. Maar op een middag zat hij in een stoel en zakte helemaal achterover. Fatima, de thuishulp, was erbij. ‘Ik voel me niet lekker,’ zei hij en daar ging-ie.” Als hij nog had geleefd, dan had hij nu vast en zeker naast haar gezeten, zijn hand op de hare gelegd en ge-zegd dat alles goed zou komen.

Nu zit daar een montere zestiger in een grijs ski-jack die haar atten-deert op de bloesem aan de bomen.

“Mooi,” bevestigt ze mat.

Als haar naam wordt omgeroepen, hoort ze dat opvallend goed door het ziekenhuisrumoer heen. Ze ver-dwijnt met een arts in een spreekka-mer. Pas na ruim drie kwartier keert ze terug. Niet meer of minder ter-neergeslagen dan daarvoor, maar warrig. Haar broekspijp zit in haar sok, de jas zit een beetje scheef. ‘Het’ zit ook in haar lever, heeft ze gehoord. “Dat is een slecht be-richt,” constateert Nietvelt. “Nogal ja,” zegt Homan binnensmonds. De arts zal haar volgende week bellen over de verdere gang van zaken.

Steunend op haar wandelstok stiefelt ze naar de uitgang. Er gaat veel om in haar kwetsbare, bleke hoofd, maar ze zwijgt. Haar mond gaat tijdens het lopen zachtjes open en dicht, alsof ze zo haar gedachten vermaalt.

Nietvelt helpt haar in een taxi. Ge-dwee laat ze zich in de passagiers-stoel zakken. “Het is voorjaar,” fluistert ze als ze een fletse zon door de bomen heen ziet prikken en een duif rakelings langs de voorruit vliegt.

“Klaarr voor onder water?!” roept Nietvelt even later jolig als de IJtun-nel nadert. En als de taxi de tunnel uit is, lacht hij als vervolg daarop: “Zó, we kunnen weer ademen!” De chauffeur: “Maar goed dat er geen file staat, dan.”

De mannengrappen glijden langs Homan heen. Ze neemt haar ver-trouwde Amsterdam-Noord in zich op, nog steeds met malende kaken. Soms, in de nabijheid van een rijtje nieuwbouwhuizen, klinkt ineens een bitter: “Blokkenendozen.”

Als de taxi eindelijk stopt voor haar eigen portiekflat, breekt een voorzichtige lach door op haar ge-zicht. Ze grabbelt haar de huissleu-tels uit haar jaszak. Ze is weer thuis. Al met al is dat toch ook wat waard. Ongemakkelijk staat ze in de woon-kamer, als een kind dat op zijn stu-dentenkamer is afgezet en liever wil dat zijn ouders spoedig weer ver-dwijnen. Ze leidt het afscheid in met: “Ben ik u nog wat verschul-digd?”

Op het dressoir staat een foto van haar man. Hij zit breeduit zoals stoere mannen zitten, met zijn arm losjes om haar heen. Allebei zijn ze bruin en ze lachen, want alles was nog goed.

schuim

Wat: eindfeest H.S.C. Mercurius van BNN's *Feuten*.

Waar: de WesterUnie.

Wie: Tim Murck, Anna Speller, Korneel Evers, Jurjen van Loon, Ruben Brinkman, Jasper van Beusekom, Abbey Hoes en Bert Brussen.

Waarom: wie wil nu niet vatje koppen met Beeksma?

Wanneer: zaterdag 7 april, van 22.00 tot 05.00 uur.

Waardering: YYYYY

Knorren

Corpsbal Olivier de Ruyter en zijn kornuiten komen in een door twee hobbelpaarden voortgetrokken koets aan bij feestfabriek de WesterUnie. Bui-ten staan vijftig verloren zielen de acteurs op te wachten.

Het succes van de serie *Feuten* heeft ertoe geleid dat de acteurs vanavond hier hun karakters spe-len. Zo is Jurjen van Loon de bal Edward Beeksma en speelt Ruben Brinkman de edelmoedige Mark Noordzij. De aanwezigen hebben een stropdas omgedaan. “Wat zeg je, een stropdas? Das, zul je bedoe-len. Of hang je soms aan een strop?” zegt een vlegel die het alle-maal wel heel serieus neemt.

Jongens die normaal gesproken te veel uren achter de computer ver-toeven, staan nu vol bravoure aan een dikke sigaar te turken. Er wordt gejaagd op hertjes en bier gedron-ken. In hun gedachten maken zij de sociëteit onveilig, terwijl ze toch

Mooiboy Manuel zal andere prioriteiten hebben gehad

vooral fanaten zijn die ook eens in pappa's driedelige pak rotzooi wil-len trappen.

Want echte corpsballen zijn hier niet te vinden. Alleen verklede knorren, die hunkeren naar de slip-jes die Anna Speller bij een spelletje door de zaal schiet. Hier zijn geen vaandels met zevenpuntige sterren, maar decorstukken uit de serie. Het surrealistische sfeertje heeft wat weg van een middelbare-schoolreisje naar het ter ziele gega-ne attractiepark Land van Ooit.

De ongewassen bal Mauring van de Berg loopt als Kloontje het Reu-zenkind door de zaal. Feestgangers stoten elkaar aan: “Daar loopt die mooie studentenlul,” fluisteren ze. Allemaal theater, een verkleed-feestje. Grote afwezige is Manuel Broekman alias Bram Wagtmans, de ster van *Feuten*. De mooiboy zal andere prioriteiten hebben gehad.

Het feest eindigt met een lege zaal waar wat restafval rondscharrelt. Zo noemen studenten jongens en meisjes die niemand kunnen ver-sieren, maar het toch maar blijven proberen totdat de tent sluit. Een eenzame nacht wacht deze knor-renboeven en nepcorpsridders.

FRANK KROMER

Feestje? Schuim@parool.nl

Fans van het eerste uur: Stefan Rops (l) en Cyril Brugman.

Zelfs Martijn 'prins Alex' Lakemeier speelt zijn rol.

Tim 'Olivier de Ruyter' Murck.

Korneel 'Mauring van de Berg' Evers.

Scenarioschrijver Pieter 'VandeBob' van der Berg (l) en Jurjen 'Edward Beeksma' van Loon.

De undercover Abbey 'Charlie Zekveld' Hoes en haar vriend Jord Knotter.

Vlnr Jasper 'Johan van Genugten' van Beusekom, Anna 'Nina van Baaren' Speller en Ruben 'Mark Noordzij' Brinkman.